

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200552
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820200552.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobkyne: V. T., N.. XX. XX. XXXX, C. A. Č. XXX, XXX XX Č., zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, IČO: 377 565 08, proti žalovanému: VÚB Leasing, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045, zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o zaplatenie 3335,48 eur s príslušenstvom a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 3335,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3335,48 eur od 14.2.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní právoplatnosti tohto rozsudku.

Určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120151100 zo dňa 17.2.2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. je bezúročný a bez poplatkov.

Žalobkyni priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.02.2020 domáhala rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 3.335,48 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.335,48 eur od 14.2.2020 do zaplatenia sumy a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej sa domáhala určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.120151100 zo dňa 17.02.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., je bezúročný a bez poplatkov ako aj náhrady trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnila tým, že dňa 17.02.2015 uzatvoril žalobca s predávajúcim AUTO DISKONT s.r.o. kúpnu zmluvu na kúpu osobného automobilu HYUNDAI i30 1.4i CVVT Family, VIN: KMHDB51CP8U104647 za kúpnu cenu vo výške 5.399 eur s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 1.000,- eur bude predávajúcemu uhradená pri podpise kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 4.399 eur malo byť predávajúcemu uhradené prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. 120151100 uzatvorenej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Podľa žalobcu zmluva o úvere neobsahuje niektoré z obligatórnych náležitostí požadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch. Celková výška spotrebiteľského úveru 4.870 eur uvedená v zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška spotrebiteľského úveru je 4.399 eur, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí

spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov - RPMN 25,40 % uvedená v zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška RPMN je 30,47 %. Kúpna zmluva obsahuje ustanovenie (viď písm. C. Predmet zmluvy) o tom, že jej predmetom je predaj automobilu spolu s jeho súčasťami, príslušenstvom a dokladmi za kúpnu cenu uvedenú v Kúpnej zmluve 5.399 eur. Po odpočítaní sumy akontácie 1.000 eur zaplatenej žalobcom, bola suma doplatku kúpnej ceny automobilu vrátane jeho súčastí a príslušenstva stanovená na 4.399 eur (vypočítané ako kúpna cena automobilu vrátane jeho súčastí a príslušenstva 5.399 eur mínus zaplatená akontácia 1.000 eur). Uvedená suma 4.399 eur mala byť výškou úveru v Zmluve o úvere. Kúpna zmluva tak obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 4.399 eur, avšak v zmluve o úvere je uvedená iná výška úveru 4.870 eur. Žalovaný jednostranne vo formulárovej Zmluve o úvere určil výšku úveru 4.870 eur, hoci úmyslom žalobcu bolo získať len úver vo výške 4.399 eur na financovanie doplatku kúpnej ceny automobilu vrátane jeho súčastí a príslušenstva. Avšak právny predchodca žalovaného, okrem výšky úveru, jednostranne doplnil aj predmet financovania o ktorý žalobca nežiadal a pri podpise súvisiacich zmlúv nebol o ňom vopred informovaný. Právny predchodca žalovaného dal žalobcovi iba dve možnosti, buď podpísať vopred pred formulované listiny (Kúpna zmluva a Zmluva o úvere) alebo ich ako celok odmietnuť. Uvedené podľa žalobcu má za následok, že medzi stranami nedošlo k zhodnému prejavu vôle ohľadne celkovej výšky úveru - výšku úveru nemožno považovať za určito dojednanú. Podľa žalobcu kúpna zmluva a Zmluva o úvere sú zmluvami vzájomne závislými a je nevyhnutné ich posudzovať ako jeden celok podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Kúpna zmluva jasne vymedzila aký tovar (automobil vrátane jeho súčastí a príslušenstva) a v akej výške sa bude financovať úverom (4.399,00 eur), vychádzajúc z dohodnutej kúpnej ceny za automobil vrátane jeho súčastí a príslušenstva 5.399,00 eur uvedenej v Kúpnej zmluve. V Zmluve o úvere je uvedená RPMN v nesprávnej výške 25,40 %. Vychádzajúc zo správnej výšky úveru 4.399 eur, má byť údaj RPMN v správnej výške 30,47 % (výpočet podľa <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>). RPMN je v Zmluve o úvere uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Žalobcovi bol na základe zmluvy o úvere poskytnutý úver vo výške 4.399 eur. Na základe predloženej listiny „Prehľad úhrad k Zmluve o úvere za obdobie 05.03.2015 do 10.01.2020“ je zrejmé, že žalobca za obdobie od 05.03.2015 do 10.01.2020 uhradil na poskytnutý úver celkovo sumu vo výške 7.734,48 eur. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo po prvý raz dňa 12.12.2017, kedy bola uhradená suma žalobcom vo výške 128,00 eur (položka úhrada zo dňa 12.12.2017), z ktorej časť 04,22 eur bola započítaná na istinu úveru a časť sumy vo výške 123,78 eur už predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného VÚB Leasing, a.s. je tvorené úhradami žalobcu v sume spolu 3.335,48 eur vykonaným v období od 12.12.2017 až do 10.01.2020. Celkovo sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sumou vo výške 3.335,48 eur za obdobie od 12.12.2017 do 10.01.2020. Nakoľko bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 4.399 eur a reálne už zaplatil sumu 7.734,48 eur, a súčasne žalovaný nemá nárok na odplatu (úroky a poplatky) za poskytnutý úver, potom sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sumou 3.335,48 eur. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne počnúc dňom 14.02.2020 (deň nasledujúci po poskytnutej lehote na plnenie v predžalobnej výzve zo dňa 07.02.2020).

3. Žalovaný k žalobe uviedol, že doplatok kúpnej ceny a kúpna cena za doplnkový tovar sú celkom jednoznačne predmetom úverového financovania, keďže na zaplatenie všetkých týchto položiek si žalobca vzal spotrebiteľský úver. Žalovaný ďalej uviedol, že neexistuje zákonné obmedzenie financovania viacerých tovarov a služieb jedným spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľ si môže vziať úver na financovanie jedného tovaru, viacerých tovarov, viacerých služieb, alebo kombinácie viacerých tovarov a služieb. Tieto tovary a služby môže financovať sčasti sám, alebo ich môže financovať výlučne z úverových zdrojov. V danom prípade spotrebiteľ kupoval automobil Hyundai i30 za sumu 4.399 eur a okrem neho aj predmet financovania B, teda doplnkový zákaznícky servis a poistenie Carlife Garance v cene 471,- eur. Kúpu vozidla financoval sčasti z vlastných prostriedkov a sčasti z úveru. Kúpu ostatných vecí a služieb financoval výlučne z úveru, ktorý mu poskytol veriteľ. Kúpna cena predmetu financovania B v sume 471,- eur je súčasťou istiny predmetného úveru, a teda je v zmluve zahrnutá do výšky úveru celkom, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle požiadavky spotrebiteľa. O výške istiny úveru ako aj o Predmete financovania B bol žalobca zároveň informovaný jednak v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj v samotnej Zmluve o úvere. Uvedené služby si žalobca dojednal v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTO DISKONT s.r.o. a s predmetnými poskytnutými službami súhlasil, čo osvedčil aj svojim podpisom na predmetnej faktúre. Dané služby v zmysle uvedenej faktúry ktoré si žalobca

objednal, nesúvisia s predmetom podnikania veriteľa a vznikli ako následok zmluvného dojednaní medzi žalobcom a treťou osobou. Veriteľ v danom vzťahu vystupuje ako osoba poskytujúca úver, ktorého účelom bolo práve prefinancovanie služieb špecifikovaných v predmetnej faktúre. Teda uvedený zmluvný vzťah je mimo dispozíciu veriteľa, nakoľko je len spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä poskytovanie spotrebných úverov a teda v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytuje svojim klientom finančné prostriedky, o ktoré však musia klienti vopred požiadať. Veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Tovar a službu B kupovať, resp. financovať nemusel. Ak by si žalobca nevybral doplnkový zákaznícky servis a poistenie ako doplnkovú službu, nemusel by si na ne vziať úver a dostal by nižší úver výlučne na kúpu vozidla. Nejde teda o vynútený náklad, ani o vynútený úver, ale o samostatný úver, ktorým žalobca financoval samostatnú službu a samostatný tovar. Poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Nie bez významu je tu tiež skutočnosť, že veriteľ nepredáva ani auto, ani doplnkový tovar, ani poistenie. Veriteľ len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim, to isté platí o výške poistného ako výsledku dohody medzi poisťníkom a poisťovateľom. Celková výška spotrebiteľského úveru predstavovala sumu 4.870 eur, z toho na financovanie kúpy automobilu bolo spotrebiteľovi poskytnutých 4.399 eur a na doplnkový tovar 471 eur - všetky položky tvoria istinu úveru a o tejto skutočnosti bol spotrebiteľ výslovne upovedomený jednak v predzmluvnom formulári ako aj v zmluve o spotrebiteľskom úvere a s takouto výškou spotrebiteľ súhlasil. Celková výška úveru bola teda jasne a zrozumiteľne v zmluve vyjadrená a žalobca nevie v čom spočíva neurčitosť daného údaju, zároveň žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žiaden hmotnoprávny predpis platný na území SR neurčuje čo môže, respektíve čo nesmie tvoriť istinu úveru. Podľa právneho názoru žalovaného je v plnej dispozícii zmluvných strán dohodnúť sa na výške poskytnutých prostriedkov tvoriacich výšku istiny každého úveru. Vzhľadom k tomu, že doplnková služba nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru a ani ich spotrebiteľ nemusí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevstupujú tieto do výpočtu RPMN na strane celkových nákladov a hodnota RPMN je teda v predmetnej spotrebiteľskej Zmluve uvedená v správnej výške 25,40 %, ktorej výpočet je uvedený v listine Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN. Z uvedeného dôvodu žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.02.2015, kúpnu zmluvou zo dňa 17.02.2015, prehľadom úhrad zo dňa 03.02.2020, úrokovými sadzbami ECB, predžalobnou výzvou zo dňa 7.2.2020, podacím hárkom č. EPH189056213, vyjadrením žalovaného z 6.5.2020 s prílohami, a to faktúrou č. FVKE1230_150017, poistnou zmluvou Poistene Carlife Garancia zo dňa 17.02.2015, informáciou podľa § 15 ods. 1 zákona č. 122/2013, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciou o priemernej RPMN, informáciou o finančnom sprostredkovaní, rozsudkom Krajského súdu Žilina vo veci sp.zn. 5CoCsp/7/2020, vyjadrením žalobkyne z 24.6.2020 s prílohami, a to Odpoveďou na žiadosť, Ministerstva spravodlivosti SR, Odboru ochrany spotrebiteľa z 10.10.2019, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou vo veci sp.zn. 11Csp/72/2019, rozsudkom Okresného súdu Ružomberok vo veci sp.zn. 9Csp/71/2018, rozsudkom Okresného súdu Čadca vo veci sp.zn. 14C/1/2019, rozsudkom Okresného súdu Lučenec vo veci sp.zn. 17C/195/2019, čestným prehlásením, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120145364 zo dňa 18.08.2014, kúpnu zmluvou, čestným prehlásením zo dňa 16.08.2014, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120141223 zo dňa 28.02.2014, kúpnu zmluvou zo dňa 28.02.2014, čestným prehlásením, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1210144633 zo dňa 23.07.2014, kúpnu zmluvou zo dňa 23.07.2014, čestným prehlásením, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120172805 zo dňa 15.04.2017, kúpnu zmluvou zo dňa 15.04.2017, čestným prehlásením, zmluvou o úvere č. SUA12/001604 zo dňa 05.04.2012, kúpnu zmluvou zo dňa 05.04.2012, čestným prehlásením, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. SAU14/001179 zo dňa 05.04.2012, kúpnu zmluvou zo dňa 02.04.2014, čestným prehlásením, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120144972 zo dňa 21.08.2019, kúpnu zmluvou, čestným prehlásením, zmluvu o úvere č. UDTA16/61000085 na 08.0.1.2016, kúpnu zmluvou zo dňa 08.01.2016, čestným prehlásením, zmluvu o úvere zo dňa 03.12.2012, kúpnu zmluvou zo dňa 03.12.2012, čestným prehlásením, kúpnu zmluvou zo dňa 03.12.2012, kúpnu zmluvou zo dňa 04.04.2014, zmluvu o zabezpečení č. 120142035 zo dňa 04.04.2014, čestným prehlásením, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120155362 zo dňa 29.07.2015, kúpnu zmluvou zo dňa 29.07.2015, čestným prehlásením, kúpnu zmluvou zo dňa 02.10.2014, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120146543 zo dňa 02.10.2017, čestným prehlásením, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120144698 zo dňa 25.07.2014, kúpnu zmluvou zo dňa 25.07.2014, čestným

prehlásením, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 120163061 zo dňa 30.04.2014, kúpnu zmluvou zo dňa 30.04.2016, vyjadrením žalovaného z 13.10.2020 s prílohou, a to listom NBS z 24.4.2020, podaním žalobcu z 19.5.2020 a 3.5.2021, výsluchom svedka W. T., prednesmi zástupcov strán sporu ako aj výsluchom žalobkyne a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 17.02.2015 strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere pod č.120151100. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísala žalobkyňa ako dlžník dňa 17.02.2015. Na základe zmluvy poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 4870,- eur na kúpu osobného ojazdeného motorového vozidla Hyundai i30. V zmluve bolo dojednané, že veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi úver v sume 4870,- eur a žalobyňa sa zaviazala túto sumu vrátiť v 72 mesačných splátkach po 124,83 eur. Dátum prvej splátky bol 04.03.2015 a termín konečnej splatnosti bol 02/2021. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 25,4%, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 25,40% celková čiastka vo výške 8987,76 eur.

6. Výška poskytnutého úveru predstavuje doplatok kúpnej ceny predmetu financovania A vo výške 4399 eur a kúpnu cenu predmetu financovania B vo výške 471,- eur (predmet financovania B pozostáva z troch položiek, prvá s názvom Garance Carlife, ktorá je doplnková služba v sume 200,- eur, druhá položka je označená ako doplnkový zákaznícky servis v sume 271,- eur).

7. Podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou Auto Diskont ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou dňa 17.2.2015 je zrejmé, že predmetom kúpnej zmluvy bolo osobné motorové vozidlo značky Hyundai i30, VIN: KMHDB51CP8U104647. Z bodu E zmluvy je zrejmé, že kúpna cena bola dohodnutá na sumu 5399 eur s tým, že časť kúpnej ceny v sume 1000 eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise zmluvy a zvyšnú časť kúpnej ceny v sume 4399 eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č.120151100.

8. Z prehľadu úhrad zo dňa 03.02.2020 zo zmluvy č. 120151100 vyplýva, že žalobkyňa uhradila k uvedenej zmluve v období od 17.2.2015 do 10.1.2020 celkovo sumu 8734,48 eur.

9. Žalobkyňa predžalobnou výzvou zo dňa 07.02.2020 vyzvala žalovaného na dobrovoľné plnenie sumy 3335,48 eur a vystavenie a zaslanie kvitancie, že pohľadávka podľa zmluvy o úvere zo dňa 17.02.2015 zanikla splnením riadne a včas, a to všetko do 13.02.2020. Zásielka bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 7.2.2020, pričom vydaná bola adresátovi 13.2.2020 (čo je informácia všeobecne dostupná na základe podacieho čísla RF142081113SK).

10. Žalovaný spolu s vyjadrením k žalobe zaslal súdu poistnú zmluvu, poistenie Carlife Garancia z ktorej vyplýva, že žalobkyňa ako poistník a spoločnosť Auto Diskont so sídlom Diskont s.r.o., Šenkvickej cesta 14F, Pezinok, IČO: 35 899 620 ako zástupca spoločnosti Liod's Syndicate uzatvorili poistnú zmluvu predmetom, ktorej bolo poistenie motorového vozidla Hyundai i30, rok výroby 2008, ŠPZ KS 622 DM. Dohodnutý bol poistný program Carlife Garance 6, zo začiatkom poistenia 17.02.2015 a koncom poistenia 17.08.2015, s jednorazovým poistným po celú dobu poistenia v sume 200,- eur a limitom najjazdených km pre zánik 5000 km.

11. Podľa daňového dokladu FVKE1230_150017 zo dňa 17.02.2015 spoločnosť Auto Diskont s.r.o., so sídlom Šenkvickej cesta 14F, Pezinok, IČO: 35 899 620 vyfakturovala žalovanej za predaj osobného motorového vozidla Hyundai i30 sumu 5399 eur, za doplnkový zákaznícky servis sumu 271,- eur a za Carlife Garance 6 sumu 200,- eur. V hotovosti bolo potrebné uhradiť sumu 1000,- eur.

12. Zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere divízia QuatroCar vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., ako veriteľ, spoločnosť Auto Diskont s.r.o., ako sprostredkovateľ úveru a žalobkyňa uzatvorili dňa 17.02.2015 viazaný spotrebiteľský úver v sume 4870,- eur na kúpu motorového vozidla Hyundai i30 a doplnkového tovaru Carlife Garance v sume 200 eur a doplnkového zákazníckeho servisu v sume 270,- eur, s 72 mesačnými splátkami 124,83 eur. Ročná úroková sadzba bola 25,4 % a RPMN 25,4 %. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť bola 8987,76 eur.

13. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 24.06.2020 uviedla, že kúpna zmluva a úverová zmluva sú vzájomne závislé zmluvy v zmysle § 52a ods. 2 OZ a žalovaný a predajca sú síce dva právne odlišné subjekty,

ale vzájomne spolupracujúce, keďže žalovaný splnomocnil predajcu na uzavretie úverovej zmluvy. Poukázala na rozhodnutie KS Žilina sp. zn. 5CoCsp/7/2020. Kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 4399,- eur, avšak v úverovej zmluve je uvedená iná výška úveru 4870,- eur. Žalovaný svojvoľne zmenil v úverovej zmluve výšku úveru oproti výške úveru uvedenej v kúpnej zmluve. Neexistuje žiadne také dojednanie, na podklade ktorého bolo možné odchyliť sa od jasnej vôle žalobcu prejavenej v kúpnej zmluve. Pri vzájomnom prepojení kúpnej zmluvy a úverovej zmluvy a nutnosť ich spoločného posudzovania poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Sžo 21/2013 zo dňa 30.04.2014 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Sžo 61/2014 zo dňa 26.08.2015. Žalobkyňa ďalej uviedla, že kúpna zmluva je právne významným a záväzným dokumentom nie len pre úverovú zmluvu, ale logicky aj pre žiadosť o úver. Žiadosť o úvere rovnako ako zmluva o úvere musí rešpektovať jasne a zrozumiteľne vôľu prejavenu žalobcom v kúpnej zmluve a nemôže slúžiť na to, aby vzbudzovala dojem samostatnosti a nezávislosti úverovej zmluvy. Podľa žalobkyne ani faktúra vystavená predávajúcim, hoci by aj bola podpísaná žalobcom, nemôže tvoriť platnú súčasť spotrebiteľského kontraktu. Vzájomné prepojenie je potrebné nachádzať medzi kúpnu zmluvou a úverovou zmluvou, keďže nie faktúra a úverová zmluva, ale kúpna zmluva a úverová zmluva predstavujú totožný spotrebiteľský vzťah. Žalovaným predkladanú faktúru považuje za týchto okolností za irelevantný listinný dôkaz pre posúdenie súdnej veci z dôvodov, že faktúra je iba účtovným dokladom, bez právnej záväznosti vo vzťahu k obsahom zmlúv. Podľa žalobkyne sa vo faktúre nenachádzajú žiadne dojednania, ktorými by žalobca prejavoval záujem o prefinancovanie tam uvedených služieb a tovarov formou úveru na základe zmluvy o úvere č. 120151100. Povinnosťou žalovaného bolo podľa žalobkyne postupovať v súlade s odbornou starostlivosťou a rešpektovať prejavenu vôľu v kúpnej zmluve. Zmluva o úvere v časti predmet financovania B uvádza neurčité doplnkové služby - Doplnkový zákaznícky servis, Carlife Garance. Z dostupných listín nevyplýva žiadny taký prejav vôle žalobkyne, obsahom ktorého by bola jej žiadosť o prefinancovanie týchto doplnkových služieb prostredníctvom úveru. Z logiky samej je vylúčené, aby mala žalobkyňa záujem o uvedené doplnkové služby, o ktorých ani nevie, čo je ich obsahom, ktoré jej neboli nikdy dodané a tak ani nie sú v jej prospech. V súvislosti s týmito službami podľa žalobkyne je potrebné hovoriť ako o povinných a súčasne fiktívnych doplnkových službách, nakoľko žalobkyne neboli reálne žiadne také služby poskytnuté. Na neprijateľnosť zmluvnej podmienky o poplatku za Prípravu vozidla k predaju + Služby (obdobu neurčitého poplatku „doplnkový zákaznícky servis“) poukázalo aj Ministerstvo spravodlivosti SR, odbor ochrany spotrebiteľa v stanovisku zo dňa 10.10.2019. Zo zmluvy o úvere je potom zrejmé, že žalovaný neoprávnene učinil súčasťou výšky úveru aj náklady žalobcu v súvislosti s poskytnutím úveru, konkrétne náklady žalobcu predstavované položkami doplnkový zákaznícky servis 271,- eur, Carlife 471 eur. Žalobkyňa ďalej uviedla, že rozhodovacia činnosť slovenských súdov sa ustálila na tom, že je neprípustné navyšovať výšku úveru nákladmi spojenými s poskytnutím úveru. Nie je pritom dôležité označenie týchto nákladov. Žalobkyňa v podaní ďalej poukázala na skutočnosť, že AUTODISKONT, s.r.o. je spoločnosťou poverenou dojednaním spotrebiteľského úveru zo strany žalovaného a žalovaný (VÚB Leasing, a.s.) je zodpovedný za konanie svojho zástupcu a sprostredkovateľa (AUTODISKONT, s.r.o.). Žalovaný sa rozhodol a poveril zastupovaním sprostredkovateľa, ktorý ho zastupoval pri uzatváraní úverovej zmluvy, ktorej uzatvorenie bolo priamo závislé od kúpnej zmluvy. Predávajúci motorového vozidla musel vedieť o financovaní ktorých položiek mal žalobca záujem a o ktoré naopak záujem nemal a v súlade s tým mal postupovať aj pri koncipovaní Úverovej zmluvy, v ktorej vystupoval ako sprostredkovateľ. Žalovaný nesie zodpovednosť za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v úverovej zmluve, bez ohľadu na skutočnosť, či úverovú zmluvu podpisoval osobne, alebo v zastúpení. Nesprávny vstupný údaj o výške poskytnutého úveru má v konečnom dôsledku za následok aj nesprávne uvedenú náležitosť RPMN. Na základe uvedeného zastávame názor, že celkové náklady úveru vyjadrené prostredníctvom RPMN v Zmluve o úvere, sú uvedené v nesprávnej výške, v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa predložila rozsudky (ešte neprávoplatné), kde ako žalovaná strana vystupovala spoločnosť VÚB Leasing, a.s., z ktorého je zrejmé, že súd mal za preukázané nekalé praktiky predávajúceho zo skupiny AAA Auto. (rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 14C/1/2019 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 14C/1/2019 zo dňa 27.11.2019, rozsudok OS Lučenec, sp. zn.: 17Csp/95/2019 zo dňa 12.02.2020, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 11Csp/72/2019 zo dňa 16.10.2019, rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 9Csp/71/2018 zo dňa 06.11.2019. Žalobkyňa predložila súdu čestné prehlásenia spotrebiteľov, kúpne zmluvy a úverové zmluvy ďalších poškodených spotrebiteľov, ktorí financovali kúpu automobilu u podnikateľskej skupiny AAA Auto cez úver, ktoré zabezpečila prostredníctvom spotrebiteľského združenia: Združenie FÉNIX, IČO: 42310059, DIČ: 2023929765, sídlo: 984 01 Lučenec, Ulica J. A. Komenského 710/2 a to čestné prehlásenie (P. A.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (Q. K.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou (Q.

X.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (R. M.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (V. K.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (W. A.Ň.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (W. Y.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (T. Š.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (T. B.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (M. W.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (X. W.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (Z. A.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (M. B.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou, (Q. J.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou (F. Š.) spolu s úverovou a kúpnu zmluvou.

14. Z odpovede odboru ochrany spotrebiteľa Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 10.10.2019 o posúdenie spotrebiteľských zmlúv č.120172805 zo dňa 15.04.2017, 120163069 zo dňa 30.04.2017, 120146543 zo dňa 02.10.2017, 120144972 zo dňa 04.08.2014, 120155362 zo dňa 29.07.2015, 120142035 zo dňa 04.04.2014, 120143123 zo dňa 23.05.2017, 120144698 zo dňa 25.07.2014, 120151014 zo dňa 13.02.2015, 120144633 zo dňa 23.07.2014, 120145364 zo dňa 18.08.2014, 120172805 zo dňa 15.04.2017 vyplýva, že sa jedná o spotrebiteľské zmluvy, ktoré majú charakter vopred pripravených formulárových zmlúv, ktoré veriteľ opakovane uzatvára a používa vo vzťahu k neurčenému okruhu spotrebiteľov. Zmluvy neobsahujú niektoré náležitosti podľa § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. Odbor ochrany spotrebiteľa Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky poukázal na niektoré neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluvách a to poplatok za doplnkové služby a súhlas na spracovanie osobných údajov.

15. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 13.10.2020 uviedol, že trvá na tom, že služby, ktoré tvoria predmet financovania B si žalobca objednal, nesúvisia s predmetom podnikania veriteľa a vznikli ako následok zmluvného dojednania medzi žalobcom a treťou osobou. K námietke žalobcu, že faktúra je iba účtovný doklad a vzájomné prepojenie je potrebné hľadať medzi kúpnu zmluvou a úverovou zmluvou, žalovaný dal do pozornosti, že kúpnu zmluvu je možné uzavrieť aj ústne, tak ako tomu bolo aj v tomto prípade. Žalovaný ďalej poukázal na odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 24.04.2020 na sťažnosť, v ktorej bolo konštatované: „K tomu si dovoľujeme uviesť, že zo ZSÚ nevyplýva, že predmetom financovania môžu byť iba tovary a služby, na kúpe ktorých sa spotrebiteľ a predajca dohodnú výhradne v písomných zmluvách. Všeobecne záväzné predpisy nepredpisujú pre predaj hnuťelných vecí alebo poskytovanie služieb písomnú formu (až na výnimky napr. pri uzatváraní poisťovnej zmluvy).“ Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca uzatvoril ústnu kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bola služba príprava vozidla k predaju a písomnú poisťovnú zmluvu poistenie Carlife Garancia č. CSD_0004803. Tvrdenie žalobcu, že nemal záujem o prefinancovanie daných služieb prostredníctvom úveru a výšku úveru žalobca iba „vzal na vedomie“ považuje žalovaný za účelové. Žalobca je priemerným spotrebiteľom, ktorého Európske sekundárne právo v smernici 2005/29/ES definuje ako spotrebiteľa, ktorý „je v rozumnej miere rozumný a opatrný, s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory“. Priemerný spotrebiteľ je teda osoba, ktorá disponuje určitou rozumovou vyspelosťou a dokáže kriticky uvažovať. Podkladom pre posudzovanie priemerného spotrebiteľa môžu byť i úvodné ustanovenia českého občianskeho zákonníka, kde sa v § 4 ods. 1 ustanovuje, že „má sa za to, že každá svojprávna osoba má rozum priemerného človeka i schopnosť užívať ho s bežnou starostlivosťou a opatrnosťou, a že to každý môže od nej v právnom styku dôvodne očakávať.“ Žalovaný teda dôvodne očakáva, že spotrebiteľ disponuje určitou rozumovou vyspelosťou, je v rozumnej miere pozorný a vie aký tovar si kupuje, alebo akú zmluvu uzatvára. Žalovaný ďalej uviedol, že o výške istiny úveru ako aj o Predmete financovania B bol žalobca informovaný jednak v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj v samotnej zmluve o úvere. Dané služby, ktoré si žalobca objednal, nesúvisia s predmetom podnikania veriteľa a vznikli ako následok zmluvného dojednania medzi žalobcom a treťou osobou. Veriteľ v danom vzťahu vystupuje ako osoba poskytujúca úver, ktorého účelom bolo práve prefinancovanie služieb špecifikovaných v predmetnej faktúre. Teda uvedený zmluvný vzťah je mimo dispozíciu veriteľa, nakoľko je len spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä poskytovanie spotrebiteľských úverov a teda v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytuje svojim klientom finančné prostriedky, o ktoré však musia klienti vopred požiadať. Ak by si žalobca nevybral doplnkový zákaznícky servis a poistenie ako doplnkovú službu, nemusel by si na ne vziať úver a dostal by nižší úver výlučne na kúpu vozidla. Nejde teda o vynútený náklad, ani o vynútený úver, ale o samostatný úver, ktorým žalobca financoval samostatnú službu a samostatný tovar. Poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru.

16. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 25.05.2021 uviedol, že žalovaný ako veriteľ pred uzatvorením zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobkyne splácať spotrebiteľský úver, jeho výšku a príjem spotrebiteľa. Poukázal na § 7 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa v

žiadosti uviedla príjmy domácnosti takto: Príjmy 6000 eur ročne, príjmy domácnosti 1000 eur mesačne, mesačné finančné výdavky 100 eur, iné mesačné výdavky 50 eur, životné minimum kliecky 198,09 eur a jej dvoch vyživovaných osôb 180,84 eur. Podľa žalovaného príjem žalobkyne bol odborne posúdený za účelom preukázania schopnosti splácať žiadanú pôžičku. K výške RPMN a odplaty uviedol, že výška úrokovej sadzby bola dojednaná v súlade s platnou právnou úpravou a žalovaný nežiadal od žalobkyne žiadne ďalšie poplatky nad rámec úrokovej sadzby. Žalovaný spolu s podaním doručil súdu výpis z registra klientskych informácií a výpis z univerzálneho registra a súhrn informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4.štvrtrok 2014.

17. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 10.05.2020 uviedol, že predmetný kontrakt medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného ako spotrebiteľský kontrakt, je založený na nekalej obchodnej praktike, uzatvorenia úveru, ktorý bol závislý, viazaný na kúpu tovaru, na základe kúpnej zmluvy, pričom uzatvorenie tohto úverového produktu bolo podmienené akceptovaním doplnkových služieb, ktorých obsah jednak nesprevádzalo žiadne protiplnenie v prospech žalobkyne, respektíve obsah, ktorých v zásade nesledoval vôbec hospodárske záujmy samotnej žalobkyne, spotrebiteľky. Týmto fakticky došlo k tomu, že tá istina úveru, ktorá mala byť účelovo viazaná len na kúpu motorového vozidla a bola navýšená o položky. Ide o sumu 471,- eur, pozostávajúcu z doplnkového zákazníckeho servisu, služby bez akéhokoľvek protiplnenia a položky Carlife garanc - má to byť nejaký poisťovací produkt, čo má za následok to, že pokiaľ je istina v nesprávnej výške, v nesprávnej výške je odplata, v nesprávnej výške je RPMN a úver ako taký je potrebné považovať za bezúročný. RPMN by mala byť v skutočnosti vo výške 30,47%, a nie vo výške 25,40% ako sa uvádza v úverovej zmluve.

18. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 10.05.2020 uviedol, že výška úveru je zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená správne, predmet financovania si vybral sám spotrebiteľ a veriteľ do tohto nijakým spôsobom nezasahoval. Veriteľ má v tomto prípade jedinú povinnosť, a to uviesť v úverovej zmluve opis financovaného tovaru alebo služby. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že si doplnkové služby objednať nechcel, napriek tomuto tvrdeniu žalobca požiadal písomne žalovaného o poskytnutie úveru aj na ďalší tovar a služby, pritom išlo výlučne o prejav vôle žalobcu, nie o prejav vôle veriteľa. Žalovaný informoval spotrebiteľa o tom, čo a v akej výške je z úveru financované. K výške RPMN uviedol, že je v zmluve správne, poukázal na ust. § 19 ods. 2 posledná veta zákona o spotrebiteľských úveroch, kde je uvedené, že ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnených služieb, bez ohľadu na to, či sa operácia vykonáva v hotovosti alebo na úver. Išlo o kúpu tovaru a uskutočnenie služieb, teda tieto položky nevstupujú do výpočtu RPMN, keďže sú súčasťou istiny poskytnutého úveru. V súvislosti s podmienenosťou poskytnutia úveru akceptovaním nejakých iných služieb, poukázal na ust. § 53 ods. 4 písm. t), v).) Občianskeho zákonníka.

19. Svedok Pavol Rakocy vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 17.2.2015 prišli do Košíc za účelom kúpy motorového vozidla, kde si cca 45 prehládali autá v areáli. Keď si vybrali auto, prišiel k nim pracovník AAA auta, auto si preskúšali a previezli sa. Následne sa vrátili do vestibulu s tým, že čakali na schválenie pôžičky. Po jej schválení čakali na prípravu dokumentov, ktoré mali podpísať, keď ich manželka (žalobkyňa) podpísala, v neskorých hodinách odišli domov. Celkový čas, ktorý tam strávili bol cca 4 alebo 5 hodín a spolu s nimi tam boli ich dve malé deti. Výber auta trval zhruba tých 45 minút a čakanie na schválenie pôžičky cca tri až tri a pol hodiny. Svedok ďalej uviedol, že ich vôľou resp. vôľou manželky bolo kúpiť si motorové vozidlo a okrem kúpy motorového vozidla nemali záujem o nič iné. K podpisovaniu zmluvy uviedol, že podpisovanie videl, bol na chodbičke s deťmi, zhruba tie tri metre od manželky a trvalo to cca tých 15 - 20 minút. Manželke boli podané na stôl dokumenty bez toho, aby mala čas oboznámiť sa s nimi, pracovník AAA-čka ich otváral, resp. listoval ich, oboznamoval manželku s tým, že to sú všeobecné podmienky, to je taký dokument a ona ich podpisovala, bez toho, aby padla zmienka, že by okrem auta mali kupovať aj niečo iné a nejaký ďalší produkt alebo službu. Ku skutočnosti, kto pripravoval listiny na podpis pre jeho manželku uviedol, že ich pripravoval pracovník z AAA, ktorý im ukazoval auto a s ktorým absolvovali skúšobnú jazdu. Žiadne zľavy, akcie, dary alebo iné zvýhodnenia neboli im pri kúpe auta poskytované.

20. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že do Košíc prišli za účelom kúpy motorového vozidla spolu s deťmi a manželom. Po nejakom čase k nim prišiel obchodný zástupca. Po výbere auta uviedol, že im budú volať nejaké spoločnosti ohľadom splátok a skutočnosti, či im schválili úver. Na otázku právneho

zástupcu žalobkyne, čo bolo jej zámerom kupovať prostredníctvom úveru, táto uviedla, že si chcela kúpiť auto. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, koľko času strávili v prevádzke AAA a či okrem kúpy motorového vozidla na úver, bola nejaká reč aj o tom, že by mali kupovať aj iné produkty uviedla, že tam strávili štyri až päť hodín a neboli im ponúknuté žiadne iné produkty. Na otázku právneho zástupcu žalobcu k priebehu podpisu samotných listín, koľko to trvalo a aké k nim bolo dané poučenie uviedla, že podpisovanie trvalo necelých 15 minút, kde im dotyčný pán, teda len jej ukazoval kde mám podpisovať a o akú zmluvu ide. Nemala čas preštudovať listiny, pretože deti už boli nervózne zo všetkého, bolo to veľmi dlho. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne či podpisovala listiny s vedomím, že berie úver len na motorové vozidlo alebo aj na niečo ďalšie uviedla, že podpisovala úver s vedomím, že podpisuje úver len na kúpu auta. Na otázku právnej zástupkyne žalovaného, či museli čakať na mieste, alebo mohli aj niekam ísť a potom sa vrátiť, žalobkyňa uviedla, že mohli ísť, nemali však kam, tak dali deti do kočíka a čakali. Na otázku právnej zástupkyne žalovaného, či si boli vyberať auto aj v iných bazároch, žalobkyňa uviedla, že nie, iba v AAA auto v Košiciach. Na otázku zo strany súdu, či boli zo strany predávajúceho poskytované žalobkyňi aj nejaké zvýhodnenia, napríklad nejaké zľavy, akcie, či boli zo strany predávajúceho od nej nejaké listiny, ktoré by preukazovali jej bonitu, teda schopnosť splácať spotrebiteľský úver a či pred podpisom jednotlivých listín bol jej nejakým spôsobom vysvetlený bližšie obsah týchto podpisovaných listín alebo prípadne, či jej boli dané nejaké poučenia ohľadne týchto listín žalovaná uviedla, že čo sa týka zvýhodnení, akcií a preukazovania bonity na uvedené si nepamätá, čo sa týka vysvetlenia obsahu listín jej neboli dané žiadne poučenia, vysvetlenia. Pri samotnom podpísaní listín a celom jednaní počas podpisovania predmetnej zmluvy konala so žalobkyňou iba jedna osoba, obchodný zástupca.

21. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 07.06.2021 uviedol, že pri posudzovaní bonity by veriteľ nemal vychádzať len z deklarovanych údajov, respektíve tvrdení, pri tak závažnej otázke, ako je posúdenie žiadosti o schválenie úveru. Mal by vychádzať z preukázaných informácií, to znamená, že aj výška tých príjmov, ktorá je uvádzaná samotným žalovaným, nie je sprevádzaná nejakým listinným dokladom, z ktorého by to vyplývalo. Aj samotný prepočet, či je možné poskytnúť úver v danej výške, na dané obdobie s danou splátkou, nebola uskutočnená a teda má za to, že odborná starostlivosť bola hrubo porušená, čo je ďalší subsidiárny dôvod pre bezúročnosť o bezpoplatkovosť úveru. Právny zástupca žalobkyne na záver uviedol, že v celom rozsahu zotrúva na podanej žalobe a poukázal na všetky doposiaľ prednesené argumenty, či už vrátane písomných podaní alebo ústnych prednesov. Poskytnutie viazané úverové vozidlo bolo podmienené akceptovaním bližšie čo do obsahu nešpecifikovaných služieb, ktorých cena ako poplatok sa premietla v istine úveru. Úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Nesúhlasil s obranou žalovaného spočívajúcou v tom, že spotrebiteľ si mal možnosť vybrať, odmietnuť, nepodpísať je účelová a platí ten princíp, že buď bude akceptovať vopred predformulované listiny. Poplatky sú uvedené len v daňovom doklade faktúre a sú označené názvom „doplňkový zákaznícky servis“ za sumu 271,- eur a Carlife Garance produkt za sumu 200,- eur, ktoré sa pripočítali k istine. Už tento fakt podľa právneho zástupcu žalobkyne vedie k tomu, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Právny zástupca poukázal na absenciu pri skúmaní bonity. Namietal skupinu Autocentrum a jej spoluprácu s nebankovými spoločnosťami, teda aj vrátane žalovaného, ktorá vedie k tomu, že pri predaji motorových vozidiel sú podmieňované poskytnutia úverových produktov tým, že úverová istina je navyšovaná o nejaké ďalšie produkty a poplatky, bez akceptovania týchto sekundárnych produktov úver poskytnutý nie je. Pre objektivizáciu je vhodné zamerať sa na obsah samotného produktu, doplnkového produktu, ktorý podmieňuje poskytnutie úveru a doplnkový zákaznícky servis, ktorý je bezobsažnou službou.

22. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 07.06.2021 poukázal na vyjadrenie, ktoré bolo zaslané súdu k skúmaniu bonity. Zároveň poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline 5CoCsp/7/2020 zo dňa 31.3.2020 a rovnako Krajského súdu v Žiline 8Co/57/2020 z 28.5.2020. Na záver uviedol, že zo strany žalobkyne nebolo preukázané žiadnym spôsobom, že o financovanie doplnkového tovaru nemala záujem. Poukázal na výpoveď žalobkyne, že sa rozhodla uzavrieť zmluvu práve so spoločnosťou AAA autocentrum, preto sa rozhodla akceptovať všetky tovary a služby, ktoré boli poskytnuté a že si na ne vezme úver a nemôže prenášať svoje ekonomické následky na veriteľa.

23. Pôvodný veriteľ, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., zanikol a jeho právnym nástupcom sa stal žalovaný. Uvedené je zrejme z výpisu z obchodného registra žalovaného, pričom pasívna vecná legitímácia žalovaného nebola sporná.

24. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

26. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 4 písm. t), písm. v) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

31. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

33. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

34. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

35. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

36. V zmysle § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

37. Podľa § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

38. Podľa § 15 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok, a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo b) veriteľom je tretia osoba a 1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo 2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

39. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

40. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Ako vyplýva z § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

43. V zmysle § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

44. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým

prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

45. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobcu ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

46. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu vznikol právny vzťah na základe uzavretej zmluvy o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou.

47. Súd ďalej ustálil, že na predmetnú spotrebiteľskú zmluvu sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinné k 17.2.2015. Zároveň ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere podľa § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyňi viazaný spotrebiteľský úver na zaplatenie časti kúpnej ceny osobného motorového vozidla.

48. Medzi stranami úverového vzťahu, teda medzi právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou, nedošlo k zhodnému prejavu vôle o výške úveru, resp. údaj o výške úveru uvedený v zmluve nie je správny, pretože žalobkyňa jednoznačne prejavila vôľu prijať úver od veriteľa vo výške 4.399,- eur, čiže iba v sume zodpovedajúcej zvyšnej časti kúpnej ceny osobného motorového vozidla podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou ako kupujúcou a AUTO DISKONT, s.r.o. ako predávajúcim. Kúpna zmluva bola uzavretá v ten istý deň ako zmluva o úvere, kde je výška 4.399,- eur výslovne uvedená ako zvyšná časť kúpnej ceny vozidla po zaplatení časti kúpnej ceny vo výške 1000,- eur v hotovosti pri podpise zmluvy žalobkyňou. Právny predchodca žalovaného jednostranne vo formulárovej zmluve o spotrebiteľskom úvere určil výšku úveru 4399,- eur a jednostranne doplnil predmet financovania B (doplnkové služby), o ktorý ale žalobkyňa výslovne nežiadala, tieto doplnkové služby si dobrovoľne nezvolila, boli pre žalobkyňu dodatočne povinnými nákladmi.

49. Pri podpise zmluvy nebola žalobkyňa jednoznačne o predmete financovania B informovaná, nevedela, ani jej nebolo zrejmé, aký mal byť účel týchto doplnkových služieb a v prospech koho boli vlastne uzavreté. Prijatie týchto služieb žalobkyňou bolo podmienkou získania úveru, nakoľko žalobkyňa mala iba možnosť podpísať vopred pripravené formulárové zmluvy, alebo ich ako celok odmietnuť. Žalobkyňa ako spotrebiteľka vstúpila do zmluvného vzťahu o žalovaným ako dodávateľom, pričom nemala reálne možnosti zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť.

50. Potom údaj o výške istiny ako aj celkovej výške spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve sumou 4870,- eur je nesprávny, čo v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) v spojení s § 11 ods.1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. je samostatným dôvodom bezúčernosti a bezpoplatkovosti úveru.

51. Vôľou žalobkyne bolo v danom prípade získať úver v konkrétnej výške 4399,- eur, žiadne doplnkové služby si sama nevyžiadala a dobrovoľne nezvolila, všetky doplnkové služby sú fakticky skrytými poplatkami za poskytnutie úveru a boli pre žalobkyňu dodatočne povinnými nákladmi. Nie je pritom dôležité pomenovanie týchto povinných nákladov, ale ich skutočný účel. Povinné náklady v žiadnom

prípade nesmú tvoriť istinu úveru. Obranu žalovaného, že súčasťou istiny úveru sú osobné motorové vozidlo a samostatné tovary a služby, ktoré nemajú súvis so samotným úverom, ale sú viazané na predmet kúpy, teda nie je možné hovoriť o akýchkoľvek poplatkoch, či nákladoch súvisiacich s poskytnutím spotrebiteľského úveru, možno hodnotiť ako účelové. V predmetnej veci tak súd konštatuje nedostatok obsahovej náležitosti zmluvy, a to už samotnej „výška úveru“ (v súvislosti s absenciou uvedenej obligatórnej náležitosti spotrebiteľského úveru porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15CoCsp/34/2020 z 22. 07. 2020 v obdobnej veci žalovaného).

52. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že vo formulári kúpnej zmluvy z 17.2.2015 sa žiadne ďalšie poplatky ani ďalšie „kupované“ služby neuvádzajú, tie (najmä „doplňkový zákaznícky servis“ za 271 eur) boli doplnené až do úverovej zmluvy. Nie je ani zrejmé (mimo poistenia) aké protiplnenie malo byť poskytnuté žalobkyni ako spotrebiteľke zo strany predávajúceho.

53. Podľa vyššie cit. ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V opačnom prípade v súlade s ust. § 11 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

54. Pokiaľ ide o podmienky splácania úveru tie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak, že ročná úroková sadzba je 25,40 %, RPMN predstavuje 25,40 %, celková čiastka je uvedená v sume 8987,76 eur a mesačná splátka úveru vo výške 124,83 eur bez poistenia, pri počte splátok 72.

55. Podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 17.2.2015 medzi bola dohodnutá kúpna cena automobilu vo výške 5399,- eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 1000,- eur bola zaplatená v hotovosti žalobkyňou a zvyšná časť vo výške 4399,- eur bola financovaná z úveru poskytnutého na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je evidentné, že žalobkyňa sa so žalovaným v kúpnej zmluve zo dňa 17.2.2015 dohodli na tom, že doplatkom kúpnej ceny predmetu financovania automobilu bude suma po odpočítaní sumy uhradenej žalobcovi pri podpise kúpnej zmluvy 4399,- eura a táto suma bude uhradená prostredníctvom úveru, kde žalovaný vystupuje ako veriteľ. Žalobkyňa ako spotrebiteľka podpisom zmluvy prejavila vôľu uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške zodpovedajúcej tomuto doplatku. Tak z kúpnej, úverovej ako aj z ostatných listín predložených v priebehu konania vyplýva, že všetky listiny pripravovala, predkladala a podpisovala za predávajúceho aj za žalovaného jedinú osobu, a to zamestnanec predávajúceho. Zmluvný proces prebiehal za účasti žalovaného, pretože na strane žalovaného vystupovala splnomocnená osoba.

56. Predávajúci vystavil žalobkyni ako kupujúcej faktúru č. FVKE1230_150017, ktorá obsahovala položky osobné motorové vozidlo Hyundai i30 v sume 5399,- eur, za doplnkový zákaznícky servis v sume 271,- eur a Carlife Garance v sume 200,- eur. Za daných okolností prípadu je otáznne, či žalovaný vopred pred podpísaním predmetnej úverovej zmluvy náležitým spôsobom nevzbudzujúcim akékoľvek pochybnosti informoval žalobkyňu o celkovej výške poskytnutého úveru a jeho náležitostiach, či vysvetlil okolnosť, že predmetom financovania je motorové vozidlo vrátane prípadných doplnkových služieb poskytovaných dodávateľom k vozidlu, z čoho tieto prípadné doplnkové služby v podobe doplnkového zákazníckeho servisu v sume 271 eur a poistenia v sume 200,- eur pozostávajú. Z výpovede žalobkyne ako aj svedka, jej manžela, uvedená okolnosť nevyplyva. Žalovaný uvedenú nijakým spôsobom nepreukázal. Predloženie ďalšej formulárovej poistnej zmluvy, podpísanej v rovnaký deň ako kúpna a úverová zmluva, nejaví sa ako dostatočne relevantné preukázanie vyššie uvedeného, najmä vzhľadom na žalobkyňou ako aj svedkom opísaný postup pri podpísovaní zmlúv, ktoré samo o sebe trvalo extrémne krátku dobu (15 minút) a vzbudzuje dôvodné pochybnosti o tom, že by žalobkyňa bola dostatočne informovaná o výške úveru vrátane doplnkových služieb. Navyiac predložená poistná zmluva sa nijako netýka doplnkovej služby „doplňkový zákaznícky servis“ v sume 271,- eur ani uvedenú doplnkovú službu nevysvetľuje a nespresňuje a počas celého konania nebolo zo strany žalovaného ozrejmene, o aké služby sa má vlastne jednať.

57. Vychádzajúc z uvedeného tak nie je zrejmé, v akej skutočnej výške boli žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky žalovaným ako úver na dofinancovanie kúpy vozidla, ktorého cena je 5399,- eur.

Jednoznačné je, že žalovaný poskytol žalobkyni na úver finančné prostriedky vo výške 4399,- eur a nebolo preukázané, že by žalovaný žalobkyni poskytol na úvere viac. Možno predpokladať, že žalovaný zrejme vyčíslil celkovú výšku úveru započítaním do úveru aj doplnkové služby v celkovej výške 471,- eur a takto vyčíslil celkovú výšku úveru na sumu 4870,- eur.

58. Osobitná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru musí zodpovedať jeho kogentnému pojmovému vymedzeniu. V prejednávanej veci spotrebiteľský úver mal byť použitý na účel financovania doplatku kúpnej ceny a predstavoval sumu 4399,- eur. Uvedená peňažná suma mala byť preto aj celkovou výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru. Všetky ostatné náklady, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, ako doplnkový zákaznícky servis a tiež poistenie Carlife Garance sú náklady spojené s poskytnutím úveru, mali byť preto zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Akékoľvek obchádzanie kogentnej zákonnej definície spotrebiteľského úveru a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nie je možné hodnotiť inak, než obchádzaním zákona.

59. V súvislosti s rovnakým postupom iného dodávateľa, ako v danom prípade žalovaného, v obdobných veciach súd poukazuje na právoplatné rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorým bola udelená inému dodávateľovi pokuta pre porušenie zákazu používania nekalej obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 3Sžo/19/2012).

60. Súd poukazuje v súvislosti s uvedeným aj na rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písmeno l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj body prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výšky čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru určuje na náhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Nesprávne uvedená výška úveru má vplyv na výšku RPMN uvedenú v zmluve, keď táto výška je uvedená chybné v neprospech spotrebiteľa, nakoľko je prepočítaná na výšku úveru vo výške 4870,- eur, keď správne mala byť prepočítaná na výšku úveru 4399,- eur a mala predstavovať údaj 30,45 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>> a pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 4399 eur, výšky splátky úveru 124,83 eur pri ich počte 72, kde došlo po zadaní údajov aj k výpočtu celkovej čiastky úveru vo výške 8987,76 eur), čo taktiež v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

61. Pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov jedným z najdôležitejších údajov ,pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. RPMN vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tak spotrebiteľ môže pomocou RPMN pomerne jednoducho zistiť, ktorý úver, resp. pôžička je pre neho výhodnejší. Z tohto dôvodu je RPMN najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Tento údaj slúži spotrebiteľovi na porovnávanie úverových produktov poskytovaných viacerými veriteľmi a nepochybne je spôsobilý ovplyvniť spotrebiteľa pri výbere úverového produktu. Zákonodarcia v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právna úprava § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch je kogentnou právnou normou, v zmysle ktorej je potrebné poskytnúť ochranu slabšej strane zmluvného vzťahu. Sankciou za uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa je nevyvrátiteľná zákonná domnienka, podľa ktorej je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. V súvislosti s vyššie uvedeným vyhodnotením úveru za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu rovnakého postupu dodávateľa služby ako v danom prípade u žalovaného súd v celom rozsahu poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov v Prešove sp.zn. 22Co/140/2019 z 26. 11. 2020, v ktorom bola riešená obdobná situácia v súvislosti s kúpou motorového vozidla, poskytnutím úveru na zvyšok kúpnej ceny a dokonca rovnakými doplnkovými službami, jednalo sa však o iného dodávateľa. Skutkovo sa však jednalo o totožnú situáciu, súd si preto osvojil právne posúdenie vyplývajúce zo záverov citovaného rozsudku aj v prejednávanej veci.

62. V súlade s § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov a poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2

Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkolvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

63. Súd určil z vyššie uvedených dôvodov predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov.

64. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

65. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

66. Ako tiež vyplýva z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, s poukazom na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

67. Žalobkyňa v súvislosti s predmetnou úverovou zmluvou poukázala na neprijateľné podmienky uvedené v § 53 ods. 4, písm. v), t) a w) Občianskeho zákonníka.

68. Z vyššie citovaného § 53 ods. 4 písm. t), písm. v) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

69. Podľa § 53 ods. 4 písm. w) Občianskeho zákonníka účinného od 23.12.2015 za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

70. Vzhľadom okolnosti daného prípadu zistené jednak z predložených listín, ale aj výpovede žalobkyne a svedka v tomto konaní, javí sa ako dôvodné tvrdenie, že zo strany žalovaného (jeho právneho predchodcu) ako dodávateľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu došlo k využitiu aj neprijateľných zmluvných podmienok, na ktoré žalobkyňa poukázala. Už samotné nepreukázanie skutočností, za akým účelom bola dojednávaná v zmluve o úvere doplnková služba „doplnkový zákaznícky servis“ a javí sa, že uvedené ustanovenie požaduje od žalobkyne ako spotrebiteľky plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy žalobkyne a jedná sa o žiadanú úhradu za plnenie, o ktorom žalobkyňa nebola pred uzavretím zmluvy preukázateľne zrozumiteľne informovaná, a za ktoré žalobkyňa nedostala ani žiadne skutočné protiplnenie.

71. V danom má teda spotrebiteľ platiť za niečo, čo mu nie je dodané (tzv. teória skutočného plnenia). Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 18Co/109/2011 uviedol, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži záujmom dodávateľa.

72. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa (v súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/86/2018 zo dňa 21.8.2018).

73. Zároveň sa úhrada poplatkov za všetky doplnkové služby v zmluve v sume 471 eur,- javí ako neprijateľná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. w) Občianskeho zákonníka účinného od 23.12.2015, nakoľko požaduje, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval v prospech tretej osoby plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy a v prevažnej miere nesledujúce záujmy spotrebiteľa, nakoľko sa uvedené poplatky javia iba ako ďalšie náklady spojené so spotrebiteľským úverom, zakrývajúce snahu obchádzať zákonné ustanovenia o najvyššej prípustnej odplate za spotrebiteľský úver.

74. Pokiaľ ide o aplikabilitu aj ust. § 53 ods. 4 písm. w) Občianskeho zákonníka na daný právny vzťah (vzniknutý pred účinnosťou tohto ustanovenia zákona), súd poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 424/201516 z 8. septembra 2015, podľa ktorého, kým smernica vychádza zo vzorového okruhu nekalých klauzúl, slovenský zákonodarca upravil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách na základe indikatívneho výpočtu neprijateľných podmienok (arg. slovo „najmä“ v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka). To znamená, že súdu nič nebráni judikovať neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa tzv. generálnej klauzuly v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda nad rámec zoznamu podmienok uvedených v prílohe smernice alebo okruhu v Občianskom zákonníku.

75. Uvedené neprijateľné podmienky v zmluve tak možno považovať za rozporné s dobrými mravmi a preto neplatné s poukazom na § 3 ods. 1 a 39 Občianskeho zákonníka.

76. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

77. Žalovanému tak vznikol nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z jeho strany boli žalobcovi reálne poskytnuté, a to vo výške 4399,- eur. Nakoľko však žalobkyňa v prospech žalovaného preukázateľne uhradila v predmetnom právnom vzťahu v období od 5.3.2015 do 10.1.2020 celkovo sumu 7.734,48 eur, čo vyplýva z predloženého prehľadu úhrad z 3.2.2020, na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu minimálne vo výške 3.335,48 eur (úhrady 7734,48 eur - istina úveru 4399,- eur = 3335,48 eur), ktorý nárok si žalobkyňa žalobou uplatnila. Súd preto vyhovel žalobe žalobkyne aj v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a žalovaného zaviazal na zaplatenie uvedenej sumy.

78. Súd zároveň zaviazal žalovaného v zmysle § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka k zaplateniu zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % z dlžnej sumy odo dňa 14.2.2020 do zaplatenia. Žalobkyňa si uplatnila úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty vo výzve žalovanému z 7.2.2020, kde je uvedené, že žiada uhradiť sumu bezdôvodného obohatenia do 13.2.2020. Samotné včasné doručenie výzvy nebolo zo strany žalovaného rozporované. Súd mal zároveň zo všeobecne dostupného zdroja za preukázané (verejné dostupné sledovanie zásielok na stránke <https://tandt.posta.sk/> pri čísle zásielky RF14208111SK), že žalovaný dňa 13.2.2020 vyššie uvedenú listinu prevzal.

79. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

80. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vloženie do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

81. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

82. Z uvedeného je zrejmé, že posúdenie otázky okamihu splatnosti pohľadávky žalobkyne je potrebné odvodiť od ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka a skutočnosti, kedy sa prejav vôle žalobcu dostal do dispozičnej sféry žalovaného.

83. Za výzvu o vydanie bezdôvodného obohatenia súd považuje okamih, kedy sa jednostranný písomný prejav vôle žalobkyne stal účinným, nakoľko sa ocitol v dispozičnej sfére žalovaného s možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom.

84. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 14.2.2020 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,00 % ročne.

85. Súd poukazuje ja na ďalšie dôležité skutočnosti prejednávaneho prípadu, majúce význam pre rozhodnutie. V zmysle zmluvy bol spotrebiteľský úver žalobkyne poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 25,4%.

86. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

87. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (72 splátok) vo februári 2015 činil úrok 11,91 % p.a. (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

88. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že najvyššia úroková sadzba v roku 2015, ak sa vezmú do úvahy úplne všetky úvery, je uvedená vo výške 12,46%, priemerná úroková miera v roku 2015 pre obdobie úvery bola 11,58%, teda úroková sadzba dohodnutá v zmluve prevyšuje dvojnásobne (o 200%) aj najvyššiu priemernú úrokovú mieru v roku 2015.

89. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

90. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

91. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom

čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

92. Vo vyššie uvedenom rozhodnutí tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 213,27 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 113,27 % prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

93. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka). Súd tak zamietol nárok žalobcu na úroky z úveru uplatnenej žalobou.

94. V prípade námietok, že nemožno zohľadňovať len výšku úrokov, ale iba celkovú výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, súd uvádza, že predmetné ustanovenie nevylučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby (a prípadne ďalších zložiek odplaty) s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevylučuje s uplatnením korektív dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán a prípadne ďalšie okolnosti. (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 404/2017 zo dňa 31. mája 2018 a zároveň v obdobnej veci žalobcu rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9CoCsp/22/2020 z 22. 10. 2020).

95. Súd poukazuje na dôvodovú správu k nariadeniu vlády SR č. 141/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Touto novelou sa vykonáva § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ustanovením najvyššej prípustnej výšky odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov, pričom i Vláda SR predpokladala že samotné stanovenie tejto najvyššej prípustnej odplaty nevylučuje uplatnenie korektív dobrých mravov. Podľa textu dôvodov správy: „V súvislosti s RPMN je potrebné ešte uviesť, že v niektorých súdnych rozhodnutiach už odplata požadovaná na úrovni 23 % a viac je posudzovaná ako v rozpore s dobrými mravmi a teda v kontexte s vyššie načrtnutou tabuľkou RPMN celkové náklady by pri verifikácii dobrých mravov nemali prekročiť 30 - 35 %, pričom plnenie dosahujúce 40 - 50 % by bolo možné označiť pri splnení ďalších znakov za úžerné. V uvedenom kontexte bude vždy aplikovateľná aj skutková podstata úžery pri zachovaní správneho právneho posúdenia hrubého nepomeru protiplnenia a jej ostatných znakov - v danom kontexte bude, aby súdy pri zachovaní vzťahu subsidiarity § 39 Občianskeho zákonníka správne vyhodnotili aj aplikačný rozmer § 39a Občianskeho zákonníka, ktorý predstavuje iba jeden z dôvodov neplatnosti právneho úkonu. Uvedeným dlhodobo judikovaným pravidlám sa musí regulatívnym spôsobom prispôbiť aj trh požíčavania peňažných prostriedkov spotrebiteľom, keďže výhodnosť tohto prispôsobenia je práve v dosiahnutí právnej istoty v otázke platného dojednania spotrebiteľskej zmluvy.“

96. Pokiaľ ide konfrontáciu ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa odplaty v spotrebiteľskej zmluve, ktorá odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať a ust. § 39 Občianskeho zákonníka, súd poukazuje na ustálenú judikatúru a v tejto súvislosti sú poukazuje v súvislosti s neprimeraným úrokom z úveru aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/114/2018 zo dňa 27. 08. 2019: „Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Úroková sadzba uvedená v zmluve - 28,68 % ročne

odporuje dobrým mravom, a preto je dojednanie o úrokovej sadzbe nutné považovať za absolútne neplatné (§ 3, § 39 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že veriteľ nemá nárok na úroky z úveru. Nariadenie vlády č. 238/2008 Z.z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprímerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Sadzba úrokov 28,68 % ročne nemá opodstatnenie v demokratickej spoločnosti, nemožno ju označiť inak ako úžernú a odporujúcu dobrým mravom.“

97. Vo vyššie citovanom prípade odvolací súd považoval za odporujúci dobrým mravom úrok vo výške 28,68% ročne, avšak pri zistení priemernej ročnej úrokovej miery úrokov poskytovaných v období uzavretia zmluvy bankami vo výške 14,56%.

98. S námietkami dodávateľa týkajúcimi sa odplaty podľa ust. § 53 ods. 6 občianskeho zákonníka sa vysporiadal Krajský súd v Prešove napríklad v rozsudku sp.zn. 3Co/83/2017 z 07. 11. 2017: „Odvolací súd zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že ročný úrok za poskytnutie úveru dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi.“

99. Prijaté znenie ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. bolo odôvodnené tým, že ide o upresnenie údajovej bázy ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri poskytovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Túto údajovú bázu, pokiaľ ide o výšku odplaty lehoty splatnosti spôsob zabezpečenia objem poskytnutých úverov na finančnom trhu poskytujú hlásenia zverejňované štvrťročne Ministerstvom financií SR na základe hlásených subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Takýmto spôsobom bolo referenčné kritérium, podľa ktorého sa mohla posudzovať primeranosť zo sektoru bánk prenesená na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom, a to pri absencii akýchkoľvek pravidiel odplaty a jej stropu. To neznamená, že by súd aj v takom prípade nemal možnosť posudzovať aj takýto úverový vzťah, ktorý sa dotýka uvedených úrokov v zmysle § 39 Obč. zák. v spojení s § 3 Občianskeho zákonníka. V danej veci preto bolo možné na základe ustálenej judikatúry pristúpiť k posudzovaniu odplaty založenej na referenčnej báze odplaty požadovanej bankami u spotrebných úverov v obdobných prípadoch (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 2CoCsp/2/2020 z 20. 08. 2020).

100. Obdobne sa s otázkou rozporu úroku s dobrými mravmi vysporiadal Krajský súd v Prešove napríklad v týchto rozhodnutiach:

101. „Aplikáciu § 3 OZ nevyučuje ani ust. § 53 ods. 6 OZ, kedy za obvyklé, primerané a neúžernícke úroky nie je možné vychádzať z údajov subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery, ktoré úvery poskytujú za neprímerané odplaty a úroky rozporné s dobrými mravmi.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/48/2018 z 31. 01. 2019)

102. „Výška priemerných úrokových mier poskytovaných pre nové spotrebiteľské úvery predstavovala v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere výšku 12,54 %, teda prekročenie tejto úrokovej miery poskytnutej navyše pri úvere so splatnosťou 6 rokov, o skoro 100 %, nemožno považovať za iné, než úžerné, a to najmä za situácie, keď jej poskytol pôžičku bez náležitého posúdenia jej bonity.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/41/2020 z 26. 11. 2020)

103. V súvislosti s vyššie vysloveným rozporom úroku z úveru s dobrými mravmi a celkovou odplatom za úver je potrebné vyjadriť sa aj ku skutočnostiam týkajúcim sa skúmania bonity žalobkyne, teda schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Je potrebné navyiac zdôrazniť, že odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie úijné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom.

104. Pokiaľ si dodávateľ uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na dodávateľovi, v danom prípade žalovanom, aby tento

preukázal, že bonitu žalobkyne náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

105. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalobkyne právny predchodca žalovaného mal nejaké údaje o výške príjmu žalobkyne, súdu predložil výpis z nebankového registra (NRKI) a Univerzálneho registra, avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

106. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalobkyne iba na podklade informácií poskytnutých žalobkyňou v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

107. Postup žalovaného pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

108. Pri súčasnom poskytnutí úveru s úrokom odporujúcim dobrým mravom a za situácie, keď pol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno považovať za dôvodný iný nárok žalovaného okrem istiny z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

109. Súd v závere poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov sporovými stranami predloženými, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

110. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

111. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

112. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

113. Žalobkyňa bola v súdnom konaní proti žalovanému úspešná v celom rozsahu, preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.